

VÖRÖS ISTVÁN

A mesterek gyűlése

A HARMINCEGYEDIK MESTER

*Megházasodik. Ő már a férjek
mestere. Apa lesz. Pár boldog
hónapig bagyja, hogy a fia
legyen az egyetlen mestere.*

A HARMINCKETTEDIK MESTER

*A világ, ami eddig megnyerően
ellenséges vagy indokolatlanul
közömbös volt vele szemben,
váratlan barátságossággal
fogadja.*

*Végre beállhat a sor végére,
melynek az elejéről
egyszer már kiállt.*

A HARMINCHARMADIK MESTER

*Nem mesterhez méltóan
viselkedik. Leutazik a tengerhez
a fiával és a feleségével,
a vízben hevernek egész
nap, mint akinek joga van
emlékeztetni a halakat
távoli rokonságukra.*

A HARMINCNEGYEDIK MESTER

*Amerikában jár, 7 hétig
egy indián szent helyen
emelt újangol kiskastély
ablakából bámulja az utolsó
észak-amerikai erszényes
harcát a faggyal.*

A HARMINCÖTÖDIK MESTER

*A lány nem megszületik,
hanem valósággal világra ugrik.
A mester már nem sír, amikor
a köldökzsinórt elvágja.*

A HARMINCHATODIK MESTER

*Őt gyerekkora óta ismeri,
bár nem nagyon kedvelte.
„36 leszek kétezerben.”
Csakugyan annyi lett?
Sosem tudhatjuk meg.
De ezt határozottan
egyszer sem cáfolta.*

A HARMINCHETEDIK MESTER

*Nem a tettek beszélnek,
az út.
Nem a szavak cselekednek,
az út.*

*Nem a királyok döntenek,
az út.
Nem a döntések uralkodnak,
az út.*

*Nem az akarás hat,
az út.
Nem a hatás akar,
az út.*

*De nem az út jár az úton,
hanem az ember.*

A HARMINCNYOLCADIK MESTER

*A kelletténél jobban beleélte magát
a királyok dolgába. Így van ez,
ahol nincsen király. Négyévente
új helyettest kell választani,
mert elhasználódik. A mester
túláságosan is örült, amikor*

*megbukott az a helyettes,
aki magát helyettesíthetetlennek
gondolta.*

*Ne örülj, ne szomorkodj
a királyok és helyetteseik dolgain.
Ők se fognak a tieiden.
Keress élő hullájukhoz
türelmes keselyűt.*

A HARMINCKILENCEDIK MESTER

*Németországba utazott,
ahol egy szellemi híresség
megrázta a kezét, meghajolt előtte:
Uram, maga nagy költő!*

*Vagy: Hapsikám, te nagyon költő vagy!
Tisztázhatatlan hogy értette, mert
angolul hangzott el, ahol nincs tegezés,
magázás, önözés, kendezés.*

*Lehet hogy két te állt
egymással szemben.
Lehet, hogy két ön hajtott fejet?
Lehet, hogy két maga
mosolygott egymásra.*

A NEGYVENEDIK MESTER

*Lassan kezdi felismerni
a korlátait. Könnyű neki,
mert minden irányban
ott vannak, és meglehetősen
közel. Irigyelhetik az erősek,
az ügyesek, a szépek, a jó hangúak,
a híresek, nekik az illúziók sokkal
nagyobb tengerén kell átkelniük,
míg elérnek abhoz a kedves, aprócska
figurához, amik lényegében
ők maguk.*

*A mester negyvenedik
születésnapján megkapta ajándékba
ezt a bábót.*

A NEGYVENEGYEDIK MESTER

*Most már annyi van belőle,
szinte mindegy melyik. Állítólag
a verseit nem is egyedül írta,
hanem ezeknek a mestereknek
a munkacsoportja
dolgozta ki őket.*

A NEGYVENKETTEDIK MESTER

*A mester feje fölé is kitérta
szárnyát a hiúság. Két hónap
leforgása alatt meg merte írni
a saját út és saját
erény saját könyvét.*

*Aztán, mint aki jól végezte
dolgát, Berlinbe költözött.*

A NEGYVENHARMADIK MESTER

*Minden mesternek van apja,
ez szükségszerű.
A mesternek sok nehéz
és sok könnyű percet
szerzett az övé, és ő hasonlókkal
vagy még nehezebbekkel és
még könnyebbekkel viszonzta
is ezt.*

*A haldokló ágya mellett
tanácstalanul állt, szégyellt volna
az útról beszélni neki.*

*Már csak azért is, mert fogalma
se volt róla.*

A NEGYVENNEGYEDIK MESTER

*Két hónapig lebegett két tó felett,
lába alatt csak egy lakás padlójával,
a rádión könnyű, apróra darabolt zenét
hallgatott, és nyelte is a kocsonyás
falatokat, mint egy nagyevő.*

*Legújabb gondolataiból
már teljesen sikerült kiűznie
a gondot, a mélységet
és az elmélkedést.*

A NEGYVENÖTÖDIK MESTER

*Ennyi már csak egy szokatlanul
hosszú életnek lehet a fele.
De az életünknek sosincs itt
épp a fele, mindig a végén
járunk és folyton kitérünk
előle, mert magunkhoz rántjuk
pár percre vagy évre
az örökkévalóságot.*

A NEGYVENHATODIK MESTER

*Az egyik szeme elfáradt, alig lát.
Befelé figyel hát egyre többet,
mint a szobába a főzőgető anyuka,
akinek odabent ikrei alszanak.*

*Az egyik füle elfáradt, alig hall.
Befelé hallgatózik hát,
a világ középpontja felé.*

*Néhány foga elfáradt,
műtétnek vetették alá.
Többnek is.
Annyi mindent csináltak,
hogy a foghúzást
ajándékba kapta.*

A NEGYVENHETEDIK MESTER

*Új szokása lett. Futni kezdett.
Először alig bírta végigarszolni
a Margit-sziget körül.
A fiát is vitte, és magyarázta neki:
Mindig akkor állj meg, amikor
a legjobban kéne futni.*

A NEGYVENNYOLCADIK MESTER

*A mester kutyát szerez be.
Látszik, hogy nem igazi mester,
különben már rég mindent
megtanult volna ezektől
a bölcs állatoktól,
nemcsak most nyúlna
bizonytalanul a kutya
egészséges fogakkal
mosolygó arca felé.*

*Hogyan jutnak így el
legalább az első leckéig?*

A NEGYVENKILENCEDIK MESTER

*Feleségével Velencében
egy csatorna partján
üldögélnek, és egy kis
logikai feladványt
készítenek a megbízható
léptekkel közeledő
ötvenedik mester
számára.*

*A feladványokat soha ne
a kérdés, hanem az állítás
felől oldd meg.*

AZ ÖTVENEDIK MESTER

*Egyre többet biciklizik,
fut hegyek között
vagy folyópartokon.*

*Családi találkozót szervez
a mestertársaknak.
De a feladványt
persze nem tudta
megoldani.*